

8. Thomas B. Thrige og SCO

Sidst i 1800-tallet var Skt. Knuds Kloster hjemsted for alskens værksteder og virksomheder. Flere kendte Odensevirksomheder har deres rødder på Skt. Knuds Klosters grund. Da det nydannede isenkramfirma Smith & Co. i 1894 var på udkig efter passende lokaler, faldt blikket på det gamle kloster. I de delvis faldefærdige bygninger var huslejen lav, og da det unge firma agtede at handle en gros, søgte man blot lagerlokaler til lamper, fejbeblade, gadespejle og lignende isenkramartikler.

I 1913 var bygninger også udlejet til en bødker, en snedker, en glarmester, et auktionslokale, Madsens sløjdscole og Brandts Klædefabriks skole.

Allerede fra 1890'erne kom det på tale, at kommunen skulle købe de forfaldne bygninger og føre dem tilbage til deres oprindelige skikkelse. Sagen blev dog nedstemt i byrådet – i første omgang!

Nationalmuseet lavede i 1894 en opmåling af klosteret. Her ses de stærkt ombyggede klosterbygninger fra syd. Den østlige halvdel af sydfløjen var tidligere revet ned - undtagen en mur ud mod klostergården (tegning af Aage Langeland Mathiesen).

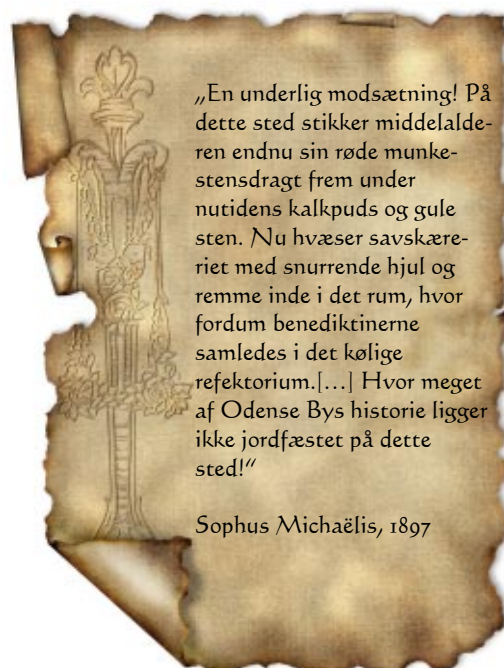
Klostret blev i 1800-tallet udlejet til forskellige formål. Odenses første dampmaskine blev installeret i bygningen i 1839, og den unge Thomas B. Thrige grundlagde sin virksomhed, da han i 1894 lejede sig ind i et tilhørende havehus lige ned til Odense Å. Thomas B. Thrige (yderst til højre) og hans ansatte ca. 1895.

Skt. Knuds Klosters var også hjemsted for en militær husflidsskole, som her er fotograferet i 1913 foran havefløjen.

Farvelagt tegning af østfacaden på udløberfløjen, gavlen på sydfløjen og facaden på vestfløjen 1894. Som et led i de første planer om klosterets istandsættelse lavede arkitekt A. Langeland Mathiesen en række opmålinger af klosteret for Nationalmuseet. Tegningerne giver et glimrende indtryk af klosteret og fabriksbygningerne, sådan som det hele så ud før branden i 1913.

„En underlig modsætning! På dette sted stikker middelalderen endnu sin røde munkestensdragt frem under nutidens kalkpuds og gule sten. Nu hvæser savskæret med snurrende hjul og remme inde i det rum, hvor fordem benediktinerne samledes i det kølige refektorium.[...] Hvor meget af Odense Bys historie ligger ikke jordfæstet på dette sted!“

Sophus Michaëlis, 1897